

Europeiska unionens officiella tidning

L 292

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtionionde årgången

21 oktober 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

.....

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2006/697/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 27 juni 2006 om undertecknande av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge** 1
- Avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfarande för överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge** 2

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 27 juni 2006

om undertecknande av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge

(2006/697/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 24 och 38, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen är fast besluten att förbättra det straffrättsliga samarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om skydd av individens frihet.
- (2) Efter rådets beslut av den 10 juli 2001 om bemyndigande för rådets ordförandeskap att förhandla om avtal med Norge och Island om straffrättsligt samarbete på grundval av artiklarna 24 och 38 i fördraget om Europeiska unionen, vilket ändrades genom rådets beslut av den 19 december 2002, har ordförandeskapet, med bistånd av kommissionen, förhandlat fram ett avtal om överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge godkänns härmed på Europeiska unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås.

Texten till avtalet och de förklaringar som skall avges vid undertecknandet av avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha befogenhet att underteckna avtalet, med förbehåll för att det ingås.

Artikel 3

Detta beslut och det avtal som åtföljer detta skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 27 juni 2006.

På rådets vägnar
J. PRÖLL
Ordförande

AVTAL**mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfarande för överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge**

EUROPEISKA UNIONEN

å ena sidan, och

REPUBLIKEN ISLAND

och

KONUNGARIKET NORGE

å andra sidan,

nedan kallade "de avtalsslutande parterna",

SOM ÖNSKAR förbättra det straffrättsliga samarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om skydd av individens frihet,

SOM ANSER att de nuvarande förbindelserna mellan de avtalsslutande parterna kräver ett nära samarbete i kampen mot brottslighet,

SOM UTTRYCKER sitt ömsesidiga förtroende för varandras rättssystemers uppbyggnad och funktion och för alla avtalsslutande parter förmåga att garantera en opartisk rättegång,

SOM BEAKTAR att Island och Norge har uttryckt en önskan att med Europeiska unionens medlemsstater ingå ett avtal som effektiviserar förfarandet för utlämning av misstänkta och dömda personer och att med medlemsstaterna tillämpa ett överlämnandeförfarande,

SOM BEAKTAR att Europeiska unionen också anser ett sådant avtal önskvärt,

SOM ANSER att det därför är lämpligt att införa ett system för ett sådant överlämnandeförfarande,

SOM BEAKTAR att alla medlemsstater och Konungariket Norge och Republiken Island har anslutit sig till ett antal konventioner på detta område, däribland Europeisk utlämningskonvention av den 13 december 1957 och Europeisk konvention om bekämpande av terrorism av den 27 januari 1977. Utlämningslagstiftningen i de nordiska länderna är enhetlig och innehåller en gemensam ordning för utlämning,

SOM ANSER att samarbetsnivån enligt EU:s konvention av den 10 mars 1995 om ett förenklat förfarande för utlämning och EU:s konvention av den 27 september 1996 om utlämning bör upprätthållas, i den mån den inte går att höja,

SOM ANSER att beslut om verkställighet av en arresteringsorder enligt detta avtal måste kontrolleras i tillräcklig omfattning, vilket innebär att det bör krävas att en rättslig myndighet i den stat där den eftersökta personen har gripits fattar beslut om huruvida han eller hon skall överlämnas,

SOM ANSER att centralmyndigheternas roll i verkställandet av en arresteringsorder enligt detta avtal bör begränsas till praktiskt och administrativt bistånd,

SOM BEAKTAR att detta avtal respekterar grundläggande rättigheter och särskilt Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna; detta avtal hindrar inte en stat från att tillämpa sina konstitutionella regler om prövning i laga ordning, föreningsfrihet, tryckfrihet, yttrandefrihet i andra medier samt om frihetskämpar,

SOM ANSER att ingen bör överlämnas till en stat där han eller hon löper allvarlig risk att utsättas för dödsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning,

SOM BEAKTAR att eftersom samtliga stater har ratificerat Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, bör de personuppgifter som behandlas i samband med genomförandet av detta avtal skyddas i enlighet med principerna i denna konvention,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 1

Ändamål och syfte

1. De avtalsslutande parterna åtar sig att i enlighet med bestämmelserna i detta avtal förbättra överlämnandet av personer för lagföring eller verkställighet av en dom mellan, å ena sidan, medlemsstaterna och, å andra sidan, Konungariket Norge och Republiken Island, och som miniminormer beakta bestämmelserna i konventionen av den 27 september 1996 om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater.

2. De avtalsslutande parterna åtar sig att i enlighet med bestämmelserna i detta avtal se till att systemet för utlämning mellan, å ena sidan, medlemsstaterna och, å andra sidan, Konungariket Norge och Republiken Island, skall grunda sig på en mekanism för överlämnande på grundval av en arresteringsorder enligt villkoren i detta avtal.

3. Detta avtal skall inte påverka skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna i Europeiska konventionen om skydd av de mänskliga rättigheterna eller, i fråga om en rättslig myndighet i en medlemsstat, principerna i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen.

4. Inget i detta avtal skall tolkas som ett förbud att vägra överlämna en person som är föremål för en arresteringsorder enligt detta avtal, om det finns objektiva skäl att tro att arresteringsordern har utfärdats för att lagföra eller straffa en person på grund av dennes kön, ras, religion, etniska ursprung, nationalitet, språk, politiska uppfattning eller sexuella läggning, eller att denna persons ställning kan skadas av något av dessa skäl.

Artikel 2

Definitioner

I detta avtal avses med

1. *avtalsslutande parter*: Europeiska unionen, Konungariket Norge och Republiken Island,

2. *medlemsstat*: en medlemsstat i Europeiska unionen,

3. *stat*: en medlemsstat, Konungariket Norge eller Republiken Island,

4. *tredjeland*: alla länder utom de stater som avses i punkt 3,

5. *arresteringsorder*: ett rättsligt avgörande utfärdat av en stat med syftet att en annan stat skall gripa och överlämna en eftersökt person för lagföring eller för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. En arresteringsorder får utfärdas för gärningar som enligt den utfärdande statens lagstiftning kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tolv månader eller mer. Dessamma gäller om ett straff eller en annan frihetsberövande åtgärd i minst fyra månader har dömts ut.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 4 skall det för överlämnande krävas att den gärning som ligger till grund för arresteringsordern utgör ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning, oavsett brottsrekvisit eller brottets rättsliga rubricering.

3. Med förbehåll för tillämpningen av artikel 4, artikel 5.1 b–g och artiklarna 6–8 får en stat inte i något fall vägra att verkställa en arresteringsorder som utfärdats på grund av handlingar som utförs av en person som bidrar till att en grupp personer som agerar med ett gemensamt syfte, begår ett eller flera brott på området terrorism enligt artiklarna 1 och 2 i Europakonventionen om bekämpande av terrorism och artiklarna 1–4 i rambeslutet av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism, olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, eller mord, grov misshandel, människorov, olaga frihetsberövande, tagande av gisslan och våldtäkt, när brotten är belagda med fängelse eller en annan frihetsberövande åtgärd i minst tolv månader, även om den personen inte deltar i det egentliga utförandet av det eller de berörda brotten. Bidraget skall ha varit avsiktligt och getts med den ytterligare vetskapen om att hans eller hennes deltagande kommer att bidra till organisationens brottsliga verksamhet.

4. Norge eller Island, å ena sidan, och Europeiska unionen på någon av medlemsstaternas vägnar, å andra sidan, får avge en förklaring på ömsesidig grund om att villkoret för dubbel straffbarhet enligt punkt 2 inte skall tillämpas på de villkor som anges nedan. Följande brott skall medföra överlämnande på grundval av en arresteringsorder enligt villkoren i detta avtal och utan kontroll av om det föreligger dubbel straffbarhet för gärningen, förutsatt att brotten, som de definieras i den utfärdande statens lagstiftning, kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år i den utfärdande staten:

- Deltagande i en kriminell organisation.
- Terrorism.
- Människohandel.
- Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
- Korruption.
- Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.
- Penningtvätt.
- Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.
- IT-brottslighet.
- Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
- Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse.
- Mord, grov misshandel.
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- Rasism och främlingsfientlighet.
- Organiserad stöld och väpnat rån.
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- Svindleri.
- Beskyddarverksamhet och utpressning.
- Förfalskning och piratkopiering.
- Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.
- Förfalskning av betalningsmedel.
- Olaglig handel med hormonsubstanser och andra tillväxsubstanser.
- Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.
- Handel med stulna fordon.
- Våldtäkt.
- Mordbrand.
- Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet.
- Kapning av flygplan eller fartyg.
- Sabotage.

Artikel 4

Skäl till att verkställighet av arresteringsordern skall vägras

Staterna skall införa en skyldighet för den verkställande rättsliga myndigheten att vägra att verkställa en arresteringsorder i följande fall:

- 1) Om det brott som ligger till grund för arresteringsordern omfattas av amnesti i den verkställande staten och denna var behörig att lagföra brottet enligt sin egen strafflagstiftning.
- 2) Om det framgår av de uppgifter som står till den verkställande rättsliga myndighetens förfogande att den eftersöktes ansvar för samma gärning prövats genom lagakraftäggande dom i en stat, under förutsättning att straffet, vid fällande dom, avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i den stat där domen meddelades.
- 3) Om den person som är föremål för en arresteringsorder enligt den verkställande medlemsstatens lag på grund av sin ålder ännu inte kan ställas till straffrättsligt ansvar för den gärning som ligger till grund för arresteringsordern.

Artikel 5

Andra skäl till att vägra verkställighet av arresteringsordern

1. Staterna kan införa en skyldighet eller en valmöjlighet för den verkställande rättsliga myndigheten att vägra att verkställa en arresteringsorder i följande fall:

- a) Om, i något av de fall som avses i artikel 3.2, den gärning som ligger till grund för arresteringsordern inte utgör ett brott enligt lagen i den verkställande staten. När det gäller skatter och andra avgifter, tullar och valutatransaktioner får dock verkställandet av arresteringsordern inte vägras av det skälet att den verkställande statens lagstiftning inte föreskriver samma typ av skatter eller avgifter eller att den inte innehåller samma slags bestämmelser om skatter och andra avgifter, tullar och valutatransaktioner som den utfärdande statens lagstiftning.
- b) Om den person som är föremål för arresteringsordern är föremål för lagföring i den verkställande staten för samma gärning som den som ligger till grund för arresteringsordern.
- c) Om de rättsliga myndigheterna i den verkställande staten har beslutat antingen att inte väcka åtal för det brott som ligger till grund för arresteringsordern eller att underlåta åtal för gärningen, eller när den eftersökte i en stat omfattas av ett annat slutligt avgörande för samma gärning som hindrar senare lagföring.
- d) Om åtal för brottet eller verkställigheten av straffet preskriberats enligt den verkställande statens lagstiftning och gärningen omfattas av denna stats behörighet enligt dess egen strafflagstiftning.
- e) Om det framgår av de uppgifter som står till den verkställande rättsliga myndighetens förfogande att den eftersöktes ansvar för samma gärning prövats genom lagkraftägande dom i ett tredjeland, under förutsättning att straffet, vid fällande dom, avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i det land där domen har meddelats.
- f) Om arresteringsordern har utfärdats för verkställighet av fängelse eller en annan frihetsberövande åtgärd och den eftersökte uppehåller sig i, är medborgare eller bosatt i den verkställande staten och denna stat åtar sig att själv verkställa detta straff eller denna åtgärd enligt denna stats lagstiftning.
- g) Om arresteringsordern avser brott som
 - i) enligt den verkställande statens lagstiftning anses ha begåtts helt eller delvis på dess territorium eller en plats som är likställd med den statens territorium,

eller
 - ii) har begåtts utanför den utfärdande statens territorium och åtal enligt den verkställande statens lagstiftning inte

är tillåtet för sådana brott, när de begåtts utanför den verkställande statens territorium.

2. Varje stat skall informera rådets generalsekretariat om av vilka av skälen för att vägra verkställighet i punkt 1 den har fastställt en skyldighet för de verkställande rättsliga myndigheterna att vägra verkställa en arresteringsorder. Generalsekretariatet skall göra den erhållna informationen tillgänglig för alla stater och kommissionen.

Artikel 6

Undantag för politiska brott

1. Verkställighet får inte vägras med motiveringen att den verkställande staten kan betrakta brottet som ett politiskt brott, ett brott som har samband med ett politiskt brott eller ett brott som väglets av politiska motiv.

2. Norge eller Island, å ena sidan, och Europeiska unionen på någon av medlemsstaternas vägnar, å andra sidan, kan dock lämna en förklaring om att punkt 1 bara kommer att tillämpas på

- a) brott som avses i artiklarna 1 och 2 i den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism,
 - b) brott som innebär stämpling – och som motsvarar handlande enligt artikel 3.3 – till ett eller flera av de brott som avses i artiklarna 1 och 2 i den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism,
- och
- c) artiklarna 1–4 i rambeslutet av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism.

3. Om en arresteringsorder har utfärdats av en stat som lämnat en förklaring enligt punkt 2, eller av en stat på vars vägnar förklaringen har lämnats, kan den stat som verkställer arresteringsorden tillämpa ömsesidighet.

Artikel 7

Undantag för medborgarskap

1. Verkställighet får inte vägras med motiveringen att den eftersökta personen är medborgare i den verkställande staten.

2. Norge eller Island, å ena sidan, och Europeiska unionen på någon av medlemsstaternas vägnar, å andra sidan, får lämna en förklaring om att egna medborgare inte kommer att överlämnas eller att överlämnande endast kommer att beviljas på vissa särskilda villkor.

3. Om en arresteringsorder har utfärdats av en stat som lämnat en förklaring enligt punkt 2, eller av en stat på vars vägnar förklaringen har lämnats, får en annan stat, när den verkställer arresteringsorden, tillämpa ömsesidighet.

Artikel 8

Garantier som skall lämnas av den utfärdande staten i särskilda fall

Den verkställande rättsliga myndigheten får föreskriva att verkställigheten av en arresteringsorder är beroende av något av följande villkor:

- 1) När en arresteringsorder har utfärdats för verkställighet av fängelse eller en annan frihetsberövande åtgärd som har beslutats genom utevarodom och den berörda personen inte kallats personligen eller på annat sätt informerats om tidpunkt och plats för den förhandling som ledde till att utevarodomen beslutades, får överlämnande ske på villkor att den utfärdande rättsliga myndigheten lämnar tillräckliga garantier om att den person som är föremål för arresteringsordern kommer att ges möjlighet till förnyad prövning av beslutet i den utfärdande staten och att bli dömd i sin närvaro.
- 2) Om det brott som ligger till grund för en arresteringsorder är straffbart med fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd på livstid får verkställandet av arresteringsordern förenas med villkoret att den utfärdande staten lämnar en garanti som den verkställande staten anser tillräcklig för att den utfärdande staten kommer att ompröva straffet, efter framställan eller senast efter 20 år, eller kommer att uppmuntra tillämpningen av benådningsåtgärder som personen är berättigad att söka enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning eller praxis i syfte att ett sådant straff eller en sådan åtgärd inte skall verkställas.
- 3) När den person som är föremål för en arresteringsorder för lagföring är medborgare eller bosatt i den verkställande staten får överlämnandet underkastas villkoret att personen efter att ha hörts återsänds till den verkställande staten för att där avtjäna det fängelsestraff eller den frihetsberövande åtgärd som utdömts i den utfärdande staten.

Artikel 9

Fastställande av de behöriga rättsliga myndigheterna

1. Den utfärdande rättsliga myndigheten är den rättsliga myndighet i den utfärdande staten som är behörig att utfärda en arresteringsorder enligt den utfärdande statens lagstiftning.
2. Den verkställande rättsliga myndigheten är den rättsliga myndighet i den verkställande staten som är behörig att verkställa arresteringsordern enligt lagstiftningen i den staten. En justitieminister får vid tidpunkten för den underrättelse som avses i

artikel 38.1 utses till behörig myndighet för verkställandet av arresteringsordern, oberoende av huruvida justitieministern enligt den statens nationella lagstiftning är en rättslig myndighet eller inte.

3. De avtalslutande parterna skall underrätta varandra om vilka de behöriga myndigheterna är.

Artikel 10

Centralmyndighet

1. De avtalslutande parterna får underrätta varandra om vilken centralmyndigheten är i vardera staten, när de har utsett sådan myndighet, eller, om den berörda statens rättsordning så kräver, flera centralmyndigheter, för att biträda de behöriga rättsliga myndigheterna.
2. De avtalslutande parterna får därvid ange att, om organisationen av den berörda statens rättsväsende så kräver, centralmyndigheten(-erna) ansvarar för det administrativa överlämnandet och mottagandet av arresteringsorder samt för all annan officiell korrespondens i anslutning till dessa. Dessa anvisningar skall vara bindande för alla myndigheterna i den utfärdande staten.

Artikel 11

Arresteringsorderns innehåll och form

1. En arresteringsorder skall innehålla följande uppgifter uppställda i enlighet med formuläret i bilagan till detta avtal:
 - a) Den eftersöktes identitet och nationalitet.
 - b) Namn, adress, telefonnummer, faxnummer och e-postadress till den utfärdande rättsliga myndigheten.
 - c) Uppgift om förekomsten av en verkställbar dom, en arresteringsorder eller något annat verkställbart rättsligt beslut med samma rättsverkan och som omfattas av artiklarna 2 och 3.
 - d) Brottets beskaffenhet och brottsrubricering, särskilt med avseende på artikel 3.
 - e) En beskrivning av de omständigheter under vilka brottet begåtts, inbegripet tidpunkt och plats samt den eftersöktes delaktighet i brottet.
 - f) Det straff som dömts ut, om det rör sig om en slutlig dom, eller den straffskala för brottet som föreskrivs i den utfärdande statens lagstiftning.
 - g) Eventuella andra konsekvenser av brottet.

2. Arresteringsordern skall översättas till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den verkställande staten. Varje avtalslutande part får, när detta avtal ingås eller vid en senare tidpunkt, lämna en förklaring att en översättning till ett annat eller flera andra av en stats officiella språk kommer att godtas.

KAPITEL 2

ÖVERLÄMNANDEFÖRFARANDE

Artikel 12

Översändande av en arresteringsorder

1. Om det är känt var personen befinner sig får den utfärdande rättsliga myndigheten översända arresteringsordern direkt till den verkställande rättsliga myndigheten.

2. Den utfärdande rättsliga myndigheten får under alla omständigheter besluta om en registrering av den eftersökta personen i Schengens informationssystem (SIS).

En sådan registrering skall utföras i enlighet med tillämpliga bestämmelser i Europeiska unionens lagstiftning om registrering i SIS av personer för överlämnande. En registrering i SIS skall anses vara likvärdig med en arresteringsorder åtföljd av den information som beskrivs i artikel 11.1.

3. Under en övergångsperiod, till dess att SIS kan överföra all den information som beskrivs i artikel 11, skall registreringen anses vara likvärdig med en arresteringsorder i avvaktan på att originalet i vederbörlig ordning mottas av den verkställande rättsliga myndigheten.

Artikel 13

Närmare bestämmelser om översändande av en arresteringsorder

1. Om den utfärdande rättsliga myndigheten inte känner till vilken verkställande rättslig myndighet som är behörig, skall den göra de efterforskningar som krävs för att få denna information av den verkställande staten.

2. Om det inte går att använda SIS får den utfärdande rättsliga myndigheten använda sig av Internationella kriminalpolisorganisationens (Interpols) tjänster för att översända arresteringsordern.

3. Den utfärdande rättsliga myndigheten får översända arresteringsordern på vilket säkert sätt som helst som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning, så att den verkställande staten kan fastställa att den översända handlingen är äkta.

4. Alla svårigheter rörande översändandet av eller äktheten hos de handlingar som behövs för att verkställa arresteringsordern skall behandlas genom direkta kontakter mellan de berörda rättsliga myndigheterna eller, i förekommande fall, med bistånd av staternas centralmyndigheter.

5. Om den myndighet som tar emot en arresteringsorder saknar behörighet att verkställa denna, skall den självmant översända arresteringsordern till den behöriga myndigheten i sin stat och underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om detta.

Artikel 14

Den eftersöktes rättigheter

1. När den eftersökta grips skall den behöriga verkställande rättsliga myndigheten i enlighet med den nationella lagstiftningen upplysa personen om arresteringsordern och dess innehåll samt om dennes möjlighet att samtycka till överlämnande till den utfärdande rättsliga myndigheten.

2. En eftersökt person som har gripits för att en arresteringsorder skall kunna verkställas skall ha rätt till juridiskt biträde och tolk i enlighet med den nationella lagstiftningen i den verkställande staten.

Artikel 15

Fortsatt frihetsberövande

Om en person grips på grundval av en arresteringsorder skall den verkställande rättsliga myndigheten fatta beslut i enlighet med den verkställande statens lagstiftning om huruvida personen skall vara fortsatt frihetsberövad. Det är alltid möjligt att, i enlighet med den nationella lagstiftningen i den verkställande staten, tillfälligt försätta personen på fri fot, med förbehåll för att den behöriga myndigheten i denna stat vidtar alla åtgärder som den bedömer vara nödvändiga för att hindra att den eftersökta avviker.

Artikel 16

Samtycke till överlämnande

1. Om den gripne säger sig samtycka till att överlämnas skall dennes samtycke och, i förekommande fall, uttryckliga avstående från tillämpning av specialitetsregeln enligt artikel 30.2 avges inför den verkställande rättsliga myndigheten, i enlighet med den verkställande statens nationella lagstiftning.

2. Varje stat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att samtycke och, i förekommande fall, avstående enligt punkt 1 inhämtas under sådana förhållanden att det framgår att personen har lämnat dem frivilligt och fullt medveten om följderna av detta. Den eftersökta skall i detta syfte ha rätt till juridiskt biträde.

3. Samtycke eller, i förekommande fall, avstående enligt punkt 1 skall protokollföras i enlighet med det förfarande som föreskrivs i den verkställande statens nationella lagstiftning.

4. Samtycke skall i princip vara oåterkalleligt. Varje stat får föreskriva att samtycke eller, i förekommande fall, avstående kan vara återkalleligt i enlighet med dess nationella regler. I ett sådant fall skall den tid som förflyter mellan dagen för samtycke och dagen för återkallelse inte beaktas vid fastställande av de tidsfrister som anges i artikel 20. I samband med den underrättelse som avses i artikel 38.1 får Norge eller Island, å ena sidan, och Europeiska unionen på någon av medlemsstaternas vägnar, å andra sidan, lämna en förklaring att de önskar använda sig av denna möjlighet och ange på vilka villkor samtycke kan återkallas samt alla ändringar av dessa villkor.

Artikel 17

Hörande av den eftersökte

En person som gripits och som inte samtycker till överlämnande enligt artikel 16 skall ha rätt att höras av den verkställande rättsliga myndigheten i enlighet med lagstiftningen i den verkställande staten.

Artikel 18

Beslut om överlämnande

1. Den verkställande rättsliga myndigheten skall, inom de tidsfrister och enligt de villkor som anges i detta avtal, besluta om en person skall överlämnas.
2. Om den verkställande rättsliga myndigheten anser att de uppgifter som den utfärdande staten har meddelat inte är tillräckliga för att myndigheten skall kunna besluta i fråga om överlämnandet, skall den begära att utan dröjsmål få nödvändiga kompletterande uppgifter, i synnerhet sådana som rör artiklarna 4–6, 8 och 11, och får dessutom fastställa en tidsfrist inom vilken de skall inkomma, med beaktande av nödvändigheten att iaktta den tidsfrist som anges i artikel 20.
3. Den utfärdande rättsliga myndigheten får när som helst överföra alla användbara kompletterande uppgifter till den verkställande rättsliga myndigheten.

Artikel 19

Beslut vid flera framställningar

1. Om två eller flera stater har utfärdat en europeisk arresteringsorder eller en arresteringsorder för samma person, skall beslutet om vilken av framställningarna som skall verkställas fattas av den verkställande rättsliga myndigheten, som skall ta vederbörlig hänsyn till alla omständigheter, särskilt till brottens relativa svårhetsgrad och platsen för deras förövande, datumen för de olika arresteringsorden samt huruvida orden har utfärdats för lagföring eller för verkställande av fängelse eller en annan frihetsberövande åtgärd.
2. Den verkställande rättsliga myndigheten i en medlemsstat får fråga Eurojust om råd inför ett sådant beslut som avses i punkt 1.

3. Om en konflikt uppstår mellan en arresteringsorder och en framställning om utlämning som givits in av en tredjestat, skall beslutet om huruvida arresteringsordern eller framställningen om utlämning skall ges företräde fattas av den behöriga myndigheten i den verkställande staten, som skall ta vederbörlig hänsyn till alla omständigheter, särskilt de som anges i punkt 1 och de som nämns i den tillämpliga konventionen.

4. Denna artikel skall inte påverka staternas skyldigheter enligt Internationella brottmålsdomstolens stadga.

Artikel 20

Tidsfrister och beslutsregler avseende verkställighet av arresteringsordern

1. En arresteringsorder skall behandlas och verkställas med skyndsamhet.
2. I de fall då den eftersökte samtycker till överlämnandet bör det slutgiltiga beslutet om verkställandet av arresteringsordern fattas inom tio dagar efter det att samtycket har givits.
3. I övriga fall bör det slutgiltiga beslutet om verkställandet av arresteringsordern fattas inom 60 dagar efter det att den eftersökte har gripits.
4. Om arresteringsordern i specifika fall inte kan verkställas inom de tidsfrister som anges i punkt 2 eller 3 skall den verkställande rättsliga myndigheten omedelbart underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten och ange skälen till detta. I ett sådant fall får tidsfristerna förlängas med ytterligare 30 dagar.
5. Europeiska unionen får, på någon av sina medlemsstaters vägnar, i samband med den underrättelse som avses i artikel 38.1 avge en förklaring om i vilka fall punkterna 3 och 4 inte kommer att gälla. Norge och Island får tillämpa ömsesidighet i förhållande till de berörda medlemsstaterna.
6. Så länge något slutgiltigt beslut om verkställande av arresteringsordern inte har fattats av den verkställande rättsliga myndigheten skall denna säkerställa att de nödvändiga materiella villkoren för ett faktiskt överlämnande av personen föreligger.
7. Varje vägran att verkställa en arresteringsorder skall motiveras.

Artikel 21

Situation i avvaktan på beslut

1. Om arresteringsordern har utfärdats i lagföringssyfte skall den verkställande rättsliga myndigheten
 - a) antingen godta att den eftersökte hörs i enlighet med artikel 22,
 - b) eller godta tillfällig överföring av den eftersökte.

2. Villkoren för tillfällig överföring och dess varaktighet skall fastställas i samförstånd mellan den utfärdande och den verkställande rättsliga myndigheten.

3. Vid tillfällig överföring skall personen i fråga kunna återvända till den verkställande staten för att närvara vid den förhandling som rör honom eller henne inom ramen för förfarandet för överlämnande.

Artikel 22

Hörande av personen i avvaktan på beslut

1. Hörandet av den eftersökte skall genomföras av en rättslig myndighet, med bistånd av någon annan person som skall utses i enlighet med lagstiftningen i den stat där den anmodande domstolen är belägen.

2. Hörandet av den eftersökte skall verkställas i enlighet med lagstiftningen i den verkställande staten och på de villkor som fastställs i samförstånd mellan den utfärdande och den verkställande rättsliga myndigheten.

3. Den behöriga verkställande rättsliga myndigheten får ge en annan rättslig myndighet i den egna staten i uppdrag att delta vid hörandet av den eftersökte för att säkerställa att denna artikel och de villkor som har fastställts tillämpas på ett korrekt sätt.

Artikel 23

Privilegier och immunitet

1. Om den eftersökte har rätt till privilegier eller immunitet avseende rättsliga förfaranden eller verkställighet i den verkställande staten skall tidsfristerna enligt artikel 20 inte börja löpa förrän om, och från och med den dag, den verkställande rättsliga myndigheten har informerats om att dessa privilegier eller denna immunitet har upphävts.

2. Den verkställande staten skall se till att de nödvändiga materiella villkoren för ett faktiskt överlämnande föreligger om den eftersökte inte längre har rätt till sådana privilegier eller sådan immunitet.

3. När upphävandet av privilegier eller immunitet åligger en myndighet i den verkställande staten skall den verkställande rättsliga myndigheten utan dröjsmål begära detta hos den myndigheten. När upphävandet av privilegier eller immunitet åligger en myndighet i en annan stat eller en internationell organisation, skall den utfärdande rättsliga myndigheten begära detta hos den myndigheten eller organisationen.

Artikel 24

Konkurrerande internationella åtaganden

Detta avtal skall inte påverka den verkställande statens åtaganden om den eftersökte har utlämnats till denna stat från ett tredjeland och den eftersökte är skyddad genom specialitetsbestämmelserna i den ordning enligt vilken han eller hon utlämnades. Den verkställande staten skall vidta alla åtgärder som krävs

för att utan dröjsmål begära samtycke från den stat som den eftersökte utlämnades ifrån, så att han eller hon kan överlämnas till den utfärdande staten. Tidsfristerna enligt artikel 20 börjar inte löpa förrän från och med den dag dessa specialitetsbestämmelser upphör att gälla.

I avvaktan på beslutet i den stat varifrån den eftersökte har utlämnats skall den verkställande staten se till att de nödvändiga materiella villkoren för ett faktiskt överlämnande föreligger.

Artikel 25

Underrättelse om beslutet

Den verkställande rättsliga myndigheten skall omedelbart meddela den utfärdande rättsliga myndigheten om vilket beslut om åtgärder som har fattats med anledning av arresteringsordern.

Artikel 26

Tidsfrist för överlämnande av personen

1. Den eftersökte skall överlämnas så snart som möjligt vid en tidpunkt som de berörda myndigheterna skall komma överens om.

2. Den eftersökte skall överlämnas senast tio dagar efter det slutgiltiga beslutet om att verkställa arresteringsordern.

3. Om omständigheter som ligger utanför någon av de berörda staternas kontroll hindrar att den eftersökte överlämnas inom den tidsfrist som anges i punkt 2, skall den verkställande och den utfärdande rättsliga myndigheten omedelbart kontakta varandra och komma överens om en ny tidpunkt för överlämnandet. I så fall skall överlämnandet genomföras inom tio dagar från den nya tidpunkt som bestämts.

4. Överlämnandet kan på grund av allvarliga humanitära skäl i undantagsfall skjutas upp tillfälligt, till exempel om det finns godtagbara skäl att anta att verkställigheten uppenbart skulle medföra fara för den eftersöktes liv eller hälsa. Arresteringsordern skall dock verkställas så snart som dessa skäl inte längre föreligger. Den verkställande rättsliga myndigheten skall omedelbart underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om detta och komma överens om en ny tidpunkt för överlämnandet. Överlämnandet skall då genomföras inom tio dagar från den nya tidpunkt som bestämts.

5. När de tidsfrister som anges i punkterna 2–4 har löpt ut skall personen, om han eller hon fortfarande kvarhålls i häkte, försättas på fri fot.

*Artikel 27***Uppskjutet eller villkorligt överlämnande**

1. Den verkställande rättsliga myndigheten får, efter att ha fattat beslut om verkställighet av en arresteringsorder, skjuta upp överlämnandet av den eftersökte så att personen kan åtalas i den verkställande staten eller, om dom redan har fallit, i den staten kan avtjäna ett straff som har dömts ut för en annan gärning än den som arresteringsordern avser.

2. I stället för att skjuta upp överlämnandet får den verkställande rättsliga myndigheten tillfälligt överlämna den eftersökte till den utfärdande staten på villkor som skall fastställas i samförstånd mellan den verkställande och den utfärdande rättsliga myndigheten. Överenskommelsen skall göras skriftligt och villkoren skall vara bindande för alla myndigheter i den utfärdande staten.

*Artikel 28***Transitering**

1. Varje stat skall tillåta transitering genom sitt territorium av en eftersökt person som överlämnas, förutsatt att staten har fått uppgifter om

- a) identitet och nationalitet på den person som är föremål för en arresteringsorder,
- b) att det finns en arresteringsorder,
- c) brottets beskaffenhet och brottsrubricering,
- d) brottets omständigheter, bland annat tidpunkt och plats.

Den stat på vars vägnar en förklaring har lämnats enligt artikel 7.2 om att egna medborgare inte kommer att överlämnas eller att överlämnande endast kommer att beviljas på vissa särskilda villkor, får på samma grunder vägra transitering av egna medborgare genom det egna territoriet eller underkasta transiteringen samma villkor.

2. De avtalsslutande parterna skall meddela varandra vilken myndighet som utsetts för varje stat som ansvarig för att ta emot framställningar om transitering och de dokument som krävs, liksom eventuell övrig officiell skriftväxling avseende framställningar om transitering.

3. Framställningen om transitering samt de uppgifter som avses i punkt 1 får sändas till den myndighet som utsetts enligt punkt 2 på varje sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning. Transiteringsstaten skall meddela sitt beslut på samma sätt.

4. Detta avtal gäller inte om transporten sker med flyg utan planerad mellanlandning. Om en icke planerad landning görs skall emellertid den utfärdande staten förse den myndighet som utsetts enligt punkt 2 med de uppgifter som avses i punkt 1.

5. När en transitering gäller en person som skall utlämnas från ett tredjeland till en stat, skall denna artikel gälla i tillämpliga delar. Särskilt skall uttrycket "arresteringsorder" enligt detta avtal ersättas med "framställning om utlämning".

KAPITEL 3

FÖLJDER AV ÖVERLÄMNANDET*Artikel 29***Avräkning av tiden för frihetsberövande i den verkställande staten**

1. Den utfärdande staten skall avräkna tiden för frihetsberövande som hänför sig till verkställighet av en arresteringsorder från det totala frihetsberövande som skall avtjänas i den utfärdande staten som ett resultat av en dom om ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd.

2. I detta syfte skall den verkställande rättsliga myndigheten, eller den centralmyndighet som utsetts enligt artikel 10, vid överlämnandet översända alla uppgifter om hur länge den eftersökte varit frihetsberövad på grundval av arresteringsordern till den utfärdande rättsliga myndigheten.

*Artikel 30***Möjligheter till åtal för andra brott**

1. Norge eller Island, å ena sidan, och Europeiska unionen på någon av medlemsstaternas vägnar, å andra sidan, får anmäla till varandra att, i staternas förbindelser med andra stater som omfattas av samma förklaring, samtycke skall anses ha givits till lagföring, dom eller frihetsberövande för att verkställa ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd för ett annat brott, som begicks före överlämnandet, än det brott för vilket personen överlämnades, såvida inte den verkställande rättsliga myndigheten i ett enskilt fall uppger något annat i sitt beslut om överlämnande.

2. Utom i de fall som avses i punkterna 1 och 3 får en överlämnad person inte åtalas, dömas eller på annat sätt berövas sin frihet för något annat brott, som begicks före överlämnandet, än det brott för vilket personen överlämnades.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas i följande fall:

- a) Om personen har haft möjlighet att lämna territoriet i den stat som han eller hon överlämnats till men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande, eller har återvänt till det territoriet efter att ha lämnat det.
- b) Om brottet inte kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd.
- c) Om det straffrättsliga förfarandet inte föranleder tillämpning av en åtgärd som innebär att den personliga friheten inskränks.

- d) Om personen kommer att bli föremål för en icke frihetsberövande påföljd, inbegripet böter eller en åtgärd som träder i stället för detta, även om påföljden inskränker den personliga friheten.
- e) Om personen har samtyckt till att bli överlämnad och avstått från tillämpning av specialitetsregeln i enlighet med artikel 16.
- f) Om personen efter sitt överlämnande uttryckligen avstått från att utnyttja specialitetsregeln med avseende på specifika gärningar som begåtts före överlämnandet. Avståendet skall göras inför de behöriga rättsliga myndigheterna i den utfärdande staten och skall protokollföras i enlighet med denna stats nationella lagstiftning. Avståendet skall inhämtas så att det framgår att personen har gjort detta frivilligt och fullt medveten om följderna av detta. Personen skall i detta syfte ha rätt till juridiskt biträde.
- g) Om den verkställande rättsliga myndigheten som överlämnat den eftersökte ger sitt samtycke i enlighet med punkt 4.
4. En framställan om samtycke skall överlämnas till den verkställande rättsliga myndigheten, tillsammans med de uppgifter som anges i artikel 11.1, och åtföljas av en översättning enligt artikel 11.2. Samtycke skall ges om det brott för vilket det begärs i sig skall medföra överlämnande enligt bestämmelserna i detta avtal. Samtycke skall vägras av de skäl som anges i artikel 4 och får i övrigt vägras endast av de skäl som anges i artikel 5 eller artiklarna 6.2 och 7.2. Beslutet skall fattas senast 30 dagar efter det att framställningen har mottagits. I de situationer som anges i artikel 8 måste de garantier som föreskrivs i den artikeln ges av den utfärdande staten.
- b) Om den eftersökte samtycker till att överlämnas till en annan stat än den verkställande staten enligt en arresteringsorder. Samtycke skall lämnas inför de behöriga rättsliga myndigheterna i den utfärdande staten och skall protokollföras i enlighet med denna stats nationella lagstiftning. Samtycket skall inhämtas så att det framgår att personen har gjort detta frivilligt och fullt medveten om följderna av detta. Den eftersökte skall i detta syfte ha rätt till juridiskt biträde.
- c) Om den eftersökte inte utnyttjar specialitetsregeln enligt artikel 30.3 a, e, f och g.
3. Den verkställande rättsliga myndigheten skall ge sitt samtycke till överlämnande av den berörda personen till en annan stat enligt följande bestämmelser:
- a) En framställan om samtycke skall överlämnas i enlighet med artikel 12 och åtföljas av de uppgifter som anges i artikel 11.1 och av en översättning enligt artikel 11.2.
- b) Samtycke skall ges om det brott för vilket det begärs i sig skall medföra överlämnande enligt bestämmelserna i detta avtal.
- c) Beslutet skall fattas senast 30 dagar efter det att framställningen har mottagits.
- d) Samtycke skall vägras av de skäl som anges i artikel 4 och får i övrigt vägras endast av de skäl som anges i artikel 5 eller artiklarna 6.2 och 7.2.

Artikel 31

Överlämnande eller efterföljande utlämning

1. Norge eller Island, å ena sidan, och Europeiska unionen på någon av medlemsstaternas vägnar, å andra sidan, får anmäla till varandra att, i staternas förbindelser med andra stater som omfattas av samma förklaring, samtycke till överlämnande av en person till en annan stat än den verkställande staten enligt en arresteringsorder som har utfärdats för ett brott som har begåtts före överlämnandet skall anses ha avgivits, såvida inte den verkställande rättsliga myndigheten i ett enskilt fall uppger något annat i sitt beslut om överlämnande.

2. Under alla förhållanden får en person som har överlämnats till den utfärdande staten enligt en arresteringsorder, utan samtycke av den verkställande staten, överlämnas till en annan stat än den verkställande staten enligt en arresteringsorder som utfärdats före överlämnandet i följande fall:

- a) Om den eftersökte har haft möjlighet att lämna territoriet i den stat som han eller hon överlämnats till men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande, eller har återvänt till det territoriet efter att ha lämnat det.

I de situationer som anges i artikel 8 måste de garantier som föreskrivs i den artikeln ges av den utfärdande staten.

4. Trots vad som sägs i punkt 1 skall en person som har överlämnats enligt en arresteringsorder inte utlämnas till ett tredje land utan samtycke av den behöriga myndigheten i den stat som har överlämnat personen. Samtycket skall lämnas i enlighet med de konventioner enligt vilka den staten är bunden samt enligt den stats nationella lagstiftning.

Artikel 32

Överlämnande av egendom

1. Den verkställande rättsliga myndigheten skall, i enlighet med dess nationella lagstiftning, på begäran av den utfärdande rättsliga myndigheten eller på eget initiativ beslagta och överlämna egendom som

- a) kan behöva företes som bevis, eller
- b) har förvärvats av den eftersökte till följd av brottet.

2. Sådan egendom som avses i punkt 1 skall överlämnas även om arresteringsordern inte kan verkställas på grund av att den eftersökte avlidit eller avvikit.

3. Om den egendom som avses i punkt 1 är föremål för beslag eller förverkande på den verkställande statens territorium, får den staten, om egendomen behövs i samband med pågående straffrättsliga förfaranden, tillfälligt behålla eller överlämna den till den utfärdande staten, på villkor att den återlämnas.

4. Rättigheter som den verkställande staten eller tredje man kan ha förvärvat i den egendom som avses i punkt 1 skall bibehållas. Om sådana rättigheter finns, skall den utfärdande staten återlämna egendomen utan kostnad till den verkställande staten så snart som möjligt efter det att det straffrättsliga förfarandet har avslutats.

Artikel 33

Kostnader

1. Utgifter på den verkställande statens territorium för att verkställa arresteringsordern skall betalas av denna stat.

2. Alla andra utgifter skall betalas av den utfärdande staten.

KAPITEL 4

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 34

Förhållande till andra rättsliga instrument

1. Bestämmelserna i detta avtal skall, utan att detta påverkar deras tillämpning i förbindelserna mellan stater och tredjeländer, från och med dess ikraftträdande ersätta motsvarande konventionsbestämmelser om utlämning i förbindelserna mellan Norge och Island, å ena sidan, och medlemsstaterna, å andra sidan:

- a) Europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957, tilläggsprotokollet till denna av den 15 oktober 1975, det andra tilläggsprotokollet till denna av den 17 mars 1978 och Europeiska konventionen om bekämpande av terrorism av den 27 januari 1977, vad gäller utlämning, ändrad genom 2003 års protokoll så snart som detta träder i kraft.
- b) Kapitel 4 i avdelning III i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna.
- c) Schengenrelevanta bestämmelser i EU:s utlämningskonventioner från 1995 och 1996 i den mån de fortfarande är i kraft.

2. Staterna får fortsätta att tillämpa de bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser som är i kraft när detta avtal undertecknas, i den mån de gör det möjligt att fördjupa eller vidga avtalets målsättningar och bidrar till att ytterligare förenkla eller underlätta förfarandena för överlämnande av personer som är föremål för en arresteringsorder. De avtalslutande parterna skall underrätta varandra om sådana avtal eller överenskommelser.

3. Staterna får sluta bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser efter det att avtalet har trätt i kraft, i den mån de gör det möjligt att fördjupa eller vidga innehållet i detta avtal och bidrar till att ytterligare förenkla eller underlätta förfarandena för överlämnande av personer som är föremål för en arresteringsorder, särskilt genom att fastställa kortare tidsfrister än de som anges i artikel 20, genom att utöka förteckningen över brott i artikel 3.4, genom att ytterligare begränsa skälen till att vägra verkställighet enligt artiklarna 4 och 5, eller genom att sänka strafftröskeln i artikel 3.1 eller 3.4.

De avtal och överenskommelser som avses i första stycket skall inte i något fall kunna påverka förbindelserna med de stater som inte är parter i dessa.

De avtalslutande parterna skall även underrätta varandra om sådana nya avtal eller överenskommelser som avses i första stycket, senast tre månader efter det att de har undertecknats.

4. I den mån som de konventioner eller avtal som avses i punkt 1 är tillämpliga på territorier i staterna, eller territorier för vilka en stat ombesörjer de yttre förbindelserna, på vilka detta avtal inte är tillämpligt, skall de nuvarande förbindelserna mellan dessa territorier och de övriga staterna även fortsättningsvis regleras genom dessa instrument.

Artikel 35

Övergångsbestämmelse

1. För framställningar om utlämning som tas emot före detta avtals ikraftträdande kommer även fortsättningsvis gällande utlämningsinstrument att vara i kraft. Framställningar som tas emot efter detta datum skall regleras av detta avtal.

2. Norge eller Island, å ena sidan, och Europeiska unionen på någon av medlemsstaternas vägnar, å andra sidan, får samtidigt med den underrättelse som avses i artikel 38.1 göra ett uttalande, där den förklarar att staten som verkställande stat även i fortsättningen kommer att tillämpa det utlämningssystem som gällde innan detta avtal trädde i kraft för gärningar som begicks före en tidpunkt som den skall fastställa. Ifrågavarande tidpunkt får inte vara senare än detta avtals ikraftträdande. Detta uttalande kan återkallas när som helst.

*Artikel 36***Twistlösning**

Twister mellan antingen Island eller Norge och någon av Europeiska unionens medlemsstater om tolkningen eller tillämpningen av detta avtal kan av en part i tvisten hänvisas till ett möte med företrädare för EU-medlemsstaternas och Norges och Islands regeringar i syfte att lösa tvisten inom sex månader.

*Artikel 37***Rättspraxis**

För att de avtalsslutande parterna skall kunna nå målet att uppnå en så likformig tillämpning och tolkning som möjligt av bestämmelserna i detta avtal, skall de fortlöpande granska utvecklingen av rättspraxis vid Europeiska gemenskapernas domstol samt utvecklingen av rättspraxis vid behöriga domstolar i Island och Norge beträffande dessa bestämmelser och bestämmelser i liknande rättsakter som rör överlämnande. Därför skall en mekanism inrättas för att säkerställa regelbunden ömsesidig överföring av denna rättspraxis.

*Artikel 38***Meddelanden, förklaringar, ikraftträdande**

1. De avtalsslutande parterna skall underrätta varandra om fullgörandet av de förfaranden som krävs för att de skall kunna uttrycka sitt samtycke till att vara bundna av detta avtal.
2. När de lämnar underrättelse enligt punkt 1, skall de avtalsslutande parterna lämna de meddelanden eller förklaringar som föreskrivs i artiklarna 5.2, 9.3, 28.2 och 34.2 i detta avtal, och de får lämna de meddelanden eller förklaringar som föreskrivs i artiklarna 3.4, 6.2, 7.2, 10.1, 11.2, 16.4, 20.5, 30.1, 31.1 och 35.2 i detta avtal. De förklaringar eller meddelanden som anges i artiklarna 3.4, 10.1 och 11.2 kan göras när som helst. De förklaringar och meddelanden som anges i artiklarna 9.3 och 28.2 kan ändras, och de som anges i artiklarna 5.2, 6.2, 7.2, 10.1, 16.4, 20.5, 34.2 och 35.2 kan återtas när som helst.
3. När Europeiska unionen lämnar en sådan förklaring eller ett sådant meddelande skall den ange vilken av medlemsstaterna som omfattas av förklaringen.
4. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter den dag då generalsekreteraren för Europeiska unionens råd har fastställt att alla formella krav på samtycke från parterna till detta avtal har fullgjorts.

*Artikel 39***Anslutning**

Nya medlemsstaters anslutning till Europeiska unionen skall skapa rättigheter och skyldigheter enligt detta avtal mellan dessa nya medlemsstater och Island och Norge.

*Artikel 40***Gemensam översyn**

De avtalsslutande parterna överenskommer om att genomföra en gemensam översyn av avtalet inom fem år efter dess ikraftträdande, och särskilt av förklaringarna enligt artiklarna 3.4, 6.2, 7.2 och 20.5 i detta avtal. Om de förklaringar som anges i artikel 7.2 inte förnyas, skall de upphöra att gälla fem år efter det att detta avtal trätt i kraft. Översynen skall särskilt avse det praktiska genomförandet, tolkningen och utvecklingen av avtalet och kan även omfatta frågor som konsekvenserna av en vidareutveckling av Europeiska unionen avseende de områden som omfattas av detta avtal.

*Artikel 41***Uppsägning**

1. Detta avtal får sägas upp av de avtalsslutande parterna. Om avtalet sägs upp av antingen Island eller Norge skall avtalet fortsätta att vara i kraft mellan Europeiska unionen och den avtalsslutande part som inte har sagt upp det.
2. En uppsägning av detta avtal enligt punkt 1 får verkan sex månader efter det att underrättelsen om att avtalet skall sägas upp har lämnats in. Förfaranden för att efterkomma framställningar om överlämnande som vid denna tidpunkt fortfarande är oavslutade skall fullgöras i överensstämmelse med bestämmelserna i detta avtal.

*Artikel 42***Depositarie**

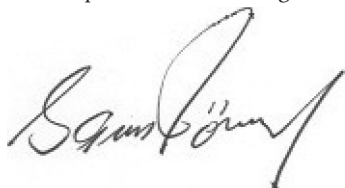
1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd skall vara depositarie för detta avtal.
2. Depositarien skall offentliggöra uppgifter om eventuella underrättelser eller förklaringar som rör detta avtal.

Utfärdat i Wien den 28 juni 2006 i ett enda original, på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska, isländska och norska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

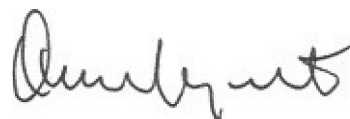
Fyrir hönd Evrópusambandsins
 For Den europeiske union
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Thar ceann an Aontais Eorpaigh
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 På Europeiska unionens vägnar

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands
 For Republikken Island
 Por la República de Islandia
 Za Íslandskou republiku
 For Republikken Island
 Für die Republik Island
 Íslandi Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία της Ισλανδίας
 For the Republic of Iceland
 Pour la République d'Islande
 Thar ceann Phoblacht na hÍoslainne
 Per la Repubblica d'Islanda
 Islandes Republikas vārdā
 Islandijos Respublikos vardu
 Az Ízlandi Köztársaság részéről
 Għar-Repubblika ta' l-Iżlanda
 Voor de Republiek IJsland
 W imieniu Republiki Islandii
 Pela República da Islândia
 Za Íslandskú republiku
 Za Republiko Islandijo
 Islannin tasavallan puolesta
 På Republiken Islands vägnar

Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs
 For Kongeriket Norge
 Por el Reino de Noruega
 Za Norské královstvi
 For Kongeriget Norge
 Für das Königreich Norwegen
 Norra Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
 For the Kingdom of Norway
 Pour le Royaume de Norvège
 Thar ceann Ríocht na hIorua
 Per il Regno di Norvegia
 Norvēģijas Karalistes vārdā
 Norveģijos Karalystės vardu
 A Norvég Királyság részéről
 Għar-Renju tan-Norveġja
 Voor het Koninkrijk Noorwegen
 W imieniu Królestwa Norwegii
 Pelo Reino da Noruega
 Za Nórske kráľovstvo
 Za Kraljevino Norveško
 Norjan kuningaskunnan puolesta
 På Konungariket Norges vägnar

BILAGA

ARRESTERINGSORDER ⁽¹⁾

Denna order har utfärdats av en behörig rättslig myndighet. Jag begär att nedan nämnda person skall gripas och överlämnas för lagföring eller för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd ⁽²⁾.

a) Information om den eftersöktes identitet

Efternamn:

Förnamn:

Flicknamn, i förekommande fall:

Alias, i förekommande fall:

Kön:

Nationalitet:

Födelsedatum:

Födelseort:

Bostadsort och/eller känd adress:

.....

Om uppgift finns, det eller de språk som den eftersökte förstår:

.....

Utmärkande drag/beskrivning av den eftersökte:

.....

Foto och fingeravtryck av den eftersökte, om dessa finns tillgängliga och kan överlämnas, eller kontaktadress för den person som kan tillhandahålla information eller en DNA-profil (om denna information finns tillgänglig för överföring och inte har bifogats)

b) Beslut på vilket arresteringsordern grundas:

1. Arresteringsorder eller verkställbart rättsligt beslut med samma verkan:

Typ:

2. Verkställbar dom:

.....

Beteckning:

⁽¹⁾ Denna order skall användas i enlighet med avtalet av den 28 juni 2006 mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge. Om den rättsliga myndigheten i en av Europeiska unionens medlemsstater vill registrera en person i Schengens informationssystem i enlighet med artikel 12.2 och 12.3 i avtalet anses emellertid det formulär för den europeiska arresteringsordern som bifogas rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna motsvara detta formulär vid tillämpningen av avtalet.

⁽²⁾ Denna order måste skrivas på eller översättas till ett av den verkställande statens språk, när denna stat är känd, eller på något annat språk som denna stat godtar.

c) Uppgifter om straffets längd:

1. Maximal längd för det fängelsestraff eller den frihetsberövande åtgärd som kan dömas ut för brottet eller brotten:

.....

2. Längd för det fängelsestraff eller den frihetsberövande åtgärd som har dömts ut:

.....

Straff som återstår att avtjäna:

.....

d) Beslut genom utevarodom och

- den berörda personen har kallats personligen eller på annat sätt informerats om tidpunkt och plats för den förhandling som ledde till att utevarodomen beslutades,

eller

- den berörda personen har inte kallats personligen eller på annat sätt informerats om tidpunkt och plats för den förhandling som ledde till att utevarodomen beslutades men har följande rättsliga garantier efter överlämnande till de rättsliga myndigheterna (sådana garantier kan lämnas i förväg) :

Precisera de rättsliga garantierna:

.....

e) Brott:

Denna order berör totalt brott.

Beskrivning av de omständigheter under vilka brottet eller brotten begicks, inklusive tidpunkt (datum och klockslag), plats och den eftersöktes grad av delaktighet i brottet eller brotten:

.....

Brottets eller brottens beskaffenhet och brottsrubricering samt tillämplig lagbestämmelse:

.....

- I. Följande tillämpas endast om både den utfärdande och den verkställande staten har avgett en förklaring i enlighet med artikel 3.4 i avtalet. Markera i förekommande fall om det rör sig om ett eller flera av följande brott, som i den utfärdande staten kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år enligt den utfärdande statens lagstiftning:

- Deltagande i en kriminell organisation.
- Terrorism.
- Människohandel.
- Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.

- Korruption.
- Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.
- Penningtvätt.
- Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.
- IT-brottslighet.
- Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
- Hjälptill olaglig inresa och olaglig vistelse.
- Mord, grov misshandel.
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- Rasism och främlingsfientlighet.
- Organiserad stöld och väpnat rån.
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- Svindleri.
- Beskyddarverksamhet och utpressning.
- Förfalskning och piratkopiering.
- Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.
- Förfalskning av betalningsmedel.
- Olaglig handel med hormonsubstanser och andra tillväxsubstanser.
- Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.
- Handel med stulna fordon.
- Våldtäkt.
- Mordbrand.
- Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet.
- Kapning av flygplan eller fartyg.
- Sabotage.

II. Fullständig beskrivning av det eller de brott som inte omfattas av fallen i punkt I ovan:

.....

f) Andra omständigheter i fallet (frivillig information):

(Observera att detta kan omfatta kommentarer om extraterritorialitet, avbrytande av preskription och andra följder av brottet)

.....

g) Denna order rör också beslag och överlämnande av föremål som kan utgöra bevis:

Denna order rör också beslag och överlämnande av föremål som den eftersökte förvärvat genom brottet:

Om uppgift finns, beskrivning av och plats för dessa föremål:

.....

h) Det eller de brott som har lett till att denna order utfärdas är straffbart/straffbara med/har medfört fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd på livstid:

Den utfärdande staten skall på begäran av den verkställande staten försäkra att den kommer att

— ompröva det straff eller den åtgärd som beslutats – på begäran eller åtminstone efter 20 år,

och/eller

— främja tillämpning av sådana benådningståtgärder som personen är berättigad till enligt den utfärdande statens lagstiftning eller praxis, i syfte att ett sådant straff eller en sådan åtgärd inte skall verkställas.

i) Den rättsliga myndighet som har utfärdat ordern:

Officiellt namn:

Företrädarens namn ⁽¹⁾:

Befattning (titel/grad):

Ärendebeteckning:

Adress:

Tfn (landskod) (riktnummer) (...):

Fax (landskod) (riktnummer) (...):

E-post:

Information för kontakt med den person som skall kontaktas för nödvändiga arrangemang för överlämnandet:

.....

.....

Central myndighet för överföringen och det administrativa mottagandet av en arresteringsorder, i förekommande fall:

Namn på den centrala myndigheten:

Kontaktperson, i förekommande fall (titel/grad och namn):

Adress:

Tfn (landskod) (riktnummer) (...)

Fax (landskod) (riktnummer) (...)

E-post

Underskrift av den utfärdande rättsliga myndigheten och/eller dess företrädare:

.....

Namn:

Befattning (titel/grad):

Datum:

Officiell stämpel (i förekommande fall)

⁽¹⁾ I de olika språkversionerna skall en hänvisning till "innehavaren" av den rättsliga myndigheten införas.

Förklaring från parterna i avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfaranden för överlämnade mellan Europeiska unionens medlemsstater och Norge och Island:

”De avtalslutande parterna överenskommer att vid behov samråda med varandra om Republiken Island eller Konungariket Norge eller någon av Europeiska unionens medlemsstater anser att det finns skäl för detta för att medge effektivaste möjliga utnyttjande av detta avtal, bl.a. för att förhindra eventuella tvister beträffande det praktiska genomförandet och tolkningen av detta avtal. Samrådet skall organiseras på lämpligaste sätt med beaktande av befintliga samarbetsstrukturer.”

Förklaring från Europeiska unionen:

”Europeiska unionen förklarar att möjligheten enligt artikel 9.2 andra meningen att utse justitieministern till behörig myndighet för verkställandet av arresteringsordern endast kommer att utnyttjas av Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Danmark, Republiken Slovakien och Konungariket Nederländerna.

Europeiska unionen förklarar att medlemsstaterna kommer att tillämpa artikel 20.3 och 20.4 i enlighet med de nationella bestämmelser som gäller för liknande fall.”
